

[Aksel Larsen.]

dighed, at vor Politik giver os Fremgang og selvfølgelig maa give os Fremgang, skal ikke forlede nogen til at tro, at vi har anlagt denne Politik ud fra snævre partipolitiske Interessesynspunkter. Aldeles ikke. Vi har anlagt den, fordi vi, i Modsætning til visse danske socialdemokratiske Ledere, har lært af Udviklingen og har set, hvilke Farer der findes i Tiden. Vi ønsker for enhver Pris at skabe en antifascistisk, en antireaktionær Folkefront. Det fortsætter vi med at arbejde paa, og vi glæder os over, at trods de socialdemokratiske Lederes Modstand vinder denne Idé stigende Indpas i dansk Arbejderbevægelse.

Over for dette stiller det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen sig op i Randers og deklamerer: Vi vil ikke have med Kommunisterne at gøre, for vi vil som Socialdemokrater kun samarbejde med Folk, om hvem vi tror og ved, at de er principielt demokratiske i deres Synspunkter. Jeg synes, det vil være passende at anlægge en mere moderat Stemmeføring. Mig bekendt arbejder Socialdemokratiet endnu officielt sammen med Det radikale Venstre. Hvis jeg er rigtigt informeret om dette Partis politiske Grundsynspunkter, er Det radikale Venstre antisocialistisk. Socialdemokratiet forsømmer ingen Lejlighed — det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch benyttede Lejligheden ganske godt her — til at fri til Venstre og tigge og bede Venstre om at gaa i Koalition, i Samarbejde med Socialdemokratiet. Men hvad der gælder Det radikale Venstre, gælder vel i endnu højere Grad Venstre, at det er principielt og haardkogt antisocialistisk.

Jeg synes, at de Folk, som er saa ivrige efter at faa Samarbejde med principielle Antisocialister, skulde tale saa sagte om, hvem de kan samarbejde med, og hvem de ikke kan samarbejde med af renlivede principielle Grunde. Jeg synes fremfor alt, at de Folk skulde tage i Betragtning de Vanskeligheder, de selv kæmper med, og som de selv ogsaa anser for en af Grundene til, at Regeringen ikke har haft den fornødne Handlekraft i denne Vinter, at det kniber med at udnytte det Flertal, man har vundet.

Vanskelighederne er store, af indrepolitisk-økonomisk og af udenrigspolitisk Art; de overvindes ikke ved, at man lader staa til, de overvindes ikke ved, at man brovtende slaar sig for Brystet og peger paa 130 Love, som er vedtaget i een Samling. De overvindes kun derved, at man

skaber den eneste mulige Garanti mod den reaktionære og fascistiske Fare, som skabes kan, nemlig at man søger at sammensveje hele den Del af Folket, som har alt at vinde og intet at tabe ved en ny Samfundsordning, til fælles Kamp mod Reaktionen, til fælles Kamp for at bevare de Goder, der haves, og lægge Grundlaget for en Udvidelse af disse Goder, for at skabe Grundlaget for det nye Samfundssystem.

Man lader forarget over, at Dimitrov har erklæret: Selvfølgelig opgiver vi Kommunisterne ikke vor Opfattelse af Verdensrevolutionens Nødvendighed! Maa jeg spørge: Har Socialdemokratiet, og har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch opgivet sin i hvert Fald tidligere eksisterende Mening om det socialistiske Samfunds Nødvendighed, om at det socialistiske Maal er Arbejderklassens Maal? Mener man fra den Side, at det, vi har naaet, det nuværende borgerlige kapitalistiske Demokrati, er Endemalet, og her skal vi standse? Hvis man mener det og vil udtale det, er der Logik i Bebrejdelseerne mod os for, at vi, samtidig med at vi ønsker at forsvare og udbygge det nuværende Demokrati, alligevel fortsat principielt agter at arbejde frem imod det socialistiske Endemaal for Arbejderbevægelsen.

Jeg tror imidlertid ikke, at vi faar en saadan principiel Erklæring fra Socialdemokratiet om, at det helt har opgivet sit socialistiske Program, og derfor tager vi med Sindsro disse mærkelige Bebrejdelser, som man fremkommer med i Haab om endnu et Stykke Tid at kunne afholde danske Arbejdere og danske Arbejderorganisationer fra i Danmark at slaas ind paa den Vej, der i andre Lande har ført til Arbejderbevægelsens og Frisindets Sejr over Reaktionen. Vi ved jo, at det gaar kun et Stykke Tid, og vi agter at fortsætte den Politik, vi er slaaet ind paa, for at skaffe Resultater for denne Politik saa snart som muligt. (*Ole Bjørn Kraft:* Har Formanden ingen Bemærkning at gøre til de skandaløse Udtalelser om Kongen?). (*Aksel Larsen:* Er det nu ikke tilladt at tale om forfatningsmæssige Spørgsmaal her?).

Schmidt: Det er ikke længe siden, der fejredes Dybbøldag. Saadan en Dag giver jo Lejlighed til mange Udtalelser om det nationale og om Grænsespørgsmaal. Man skal vel ikke veje alle de Ord, der tales ved saadan en Lejlighed, alt for nøje, thi det er jo Meningen dermed at samle sit Folks Kræfter, og det kan vi, som tilhører et andet